

most

Číslo 2/II

únor 2000

Proti dobrovolnému daru

Znamení a dary jubilea

S touhou poukázat na mateřskou péči Církve, dávám na vědomí, že všichni věřící, náležitě připraveni, mohou během Jubilea v plnosti čerpat z daru odpustků - slova Svatého Otce Jana Pavla II. z bully "Incarnationis mysterium" (čl. 10).

CO TO JSOU ODPUSTKY?

"Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena..." (KKC 1471). Vina hříchu, neboli urážka Boha, byla smazána ve svátosti smíření. Zůstaly však účinky hříchu, tudíž nepořádek, který ochromuje život a utrpení, které se stává přítěží. V těchto účincích se také skrývá trest za hřích. Bůh chce, aby byl trest pro člověka co nejmenší, proto mu dovoluje získat speciální milost, která se nazývá odpustek. Částečný odpustek osvobozuje částečně od časného trestu za hříchy. Plnomocný odpustek zcela osvobozuje od časného trestu za hřích. Odpustky mohou být přivlastněny živým nebo zesnulým.

"My sami, synové Církve, jsme zhřešili - učí Svatý Otec - a proto nemůže tvář Kristovy nevěsty zářit v plném jasu. Náš hřích nedovolil Svatému Duchu působit v srdcích mnoha lidí. Díky naší slabé víře mnoho lidí zvlažnělo a vzdálili se od skutečného setkání se s Kristem. Jako Petrův nástupce prosím, aby v tomto milostivém roce Církve, posílena svátostí, kterou dostala od svého Pána, poklekla před Boží tváří a prosila o odpuštění za dávné a obecné hříchy svých dětí" (IM 11).

JAK ZÍSKAT ODPUSTKY?

Odpustky může získat ten, kdo se obrátil a smířil s Bohem. Nemůže ho získat člověk, který setrvává v těžkém hříchu.

Ti, kdo setrvávají ve stavu milosti posvěcující, pokud chtějí získat částečný odpustek, musí vzbudit tento úmysl a splnit jeden ze skutků, na který se částečný odpustek vztahuje (modlitba, služba, umrtvování, svědectví).

Plnomocný odpustek mohou získat ti, kteří jsou ve stavu milosti posvěcující a nemají zalíbení v žádném hříchu a to ani ve všedním. V tom dnu, ve kterém chtějí získat plnomocný odpustek musí přistoupit ke svatému přijímání, pomodlit se na úmysl Svatého Otce a vykonat skutek milosti určený Církví (modlitba, služba, umrtvování).

V jubilejním roce Církve rozšiřuje možnost získání odpustků, když umožňuje získat tzv. "jubilejní odpustek". Je to odpustek plnomocný, který je možné získat za vykonání skutku, za který se v normálním čase získává odpustek částečný, například umrtvování v jídle, návštěva nemocných, dar na chudé, návštěva kostela, ve kterém je možno získat plnomocné odpustky, spojená s modlitbou. Seznam skutků, skrze které můžeme získat jubilejní odpustek, dokládá Apoštolská penitenciárie k bulle "Incarnationis mysterium" (viz MOST č. 11/VI).

MODLITBA

"Částečný odpustek získává věřící, který během vykonávání svých povinností a snášení životních protivenství, obrací své myšlenky s pokornou důvěrou k Bohu, a připojí k nim - třeba jen srdcem - jakékoliv zbožné zvolání." (Apoštolská Penitenciárie, První všeobecná forma udělení odpustku).

Věřící mohou získat jubilejní odpustek..., když se vydají na pouť do určených kostelů (tzv. kostelů jubilejních) a tam se zbožně zúčastní mše svaté nebo jiné liturgické pobožnosti, jako je jitřní, nešpory, nebo jiných zbožných úkonů (např. křížová cesta, modlitba růžence, recitace hymnu Akatyst k uctění Matky Boží)". Mohou též získat jubilejní odpustek, "když s jinými nebo individuálně navštíví jeden z jubilejních chrámů a tam se budou nějaký čas oddávat zbožným rozjímáním a nakonec se pomodlí "Otče náš, vyznání víry v jakékoliv uznané formě a modlitbu k Nejsvětější Panně Marii" (Apoštolská Penitenciárie, Předpisy k získání jubilejní odpustku).

Zde vyjmenované možnosti k získání odpustku neznamenaají, že není možné získat odpustky i na jiných místech. Žádná z možností k získání odpustků, která existovala dříve, nebyla odvolána. Pouze byly přidány nové.

"Proste a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno." (Mt 7,7-8).

"Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží." (1 Kor 10,31).

"Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se." (Sk 2,42)

SLUŽBA

"Částečný odpustek získává věřící, který řízen duchem víry obětuje sám sebe nebo svá dobra v duchu milosrdenství, pro službu potřebným bratřím." (Apoštolská penitenciárie, Druhý všeobecný způsob získání odpustku)

Věřící budou moci získat jubilejní odpustek (...) kdekoli, pokud bez lítosti nad ztrátou času navštíví bratry potřebné nebo ty, kteří prožívají těžké chvíle (nemocné, vězně, osoby opuštěné pokročilého věku, postižené apod.), a budou-li to chápat jako pouť ke Kristu přítomnému v nich (srov. Mt 25,34-36) za splnění obvyklých podmínek duševních, modlitebních a svátostných. Určitě budou věřící chtít obnovit návštěvy během jubilejního roku, přičemž budou moci pokaždé získat plnomocný odpustek, samozřejmě ne vícekrát než jednou denně.

Plnomocný odpustek bude možné získat také za hojnou pomoc při náboženských či sociálních akcích (zvláště pro opuštěné děti, mládež zmítající se v těžkostech, starých lidí potřebujících péči, cizinců hledajících lepší životní podmínky v různých krajích); zasvěcení většího množství volného času pro činnost ve společenství nebo jiné podobné formy osobní oběti." (Apoštolská Penitenciárie, Předpisy k získání jubilejního odpustku).

"Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili." (Mt 25,40).

"A kdybych rozdal všechno, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje." (1 Kor 13,3).

UMRTVENÍ

"Částečný odpustek získává ten, kdo se v duchu pokání dobrovolně zřekne věci pro něho příjemné a milé." (Apoštolská penitenciárie, Třetí všeobecný způsob získání odpustku).

"Jubilejní odpustek bude možno získat také skutkem vyjadřujícím konkrétně a nezištně ducha pokání, který má být jakoby srdcem jubilea. K takovýmto skutkům náleží kromě jiného zřeknutí se aspoň během jednoho dne zbytečné konzumace (např. kouření nebo pití alkoholických nápojů), praktikování postu nebo zdrženlivosti ve shodě s všeobecnými normami Církve a zvláštními doporučeními biskupství spojenými s zasláním určité peněžní částky na potřeby chudých" (Apoštolská penitenciárie, Předpisy k získání jubilejního odpustku).

"Křesťané jsou povoláni aby vzhledem k Bohu a lidem, kterým ublížili svým jednáním, vzali na sebe tíži svých chyb. Ať to dělají, aniž by za to cokoli očekávali, pouze v síle "Boží lásky, která je vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého" (srov. Řím 5,5). Ať během jubilejního roku nikdo neutíká před setkáním s Otcem. Ať se nechová jako starší bratr z evangelijního podobenství, který nechtěl vejít do domu, radovat se s jinými" (IM 11).

"Kdo chce jít za mnou, zapřít sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne." (Lk 9,23).

"...; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít." (Řím 8,13).

"Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus." (Gal 2,19-20).

SVĚDECTVÍ

Částečný odpustek získává věřící, který ve zvláštních okolnostech každodenního života ochotně vydá před druhými svědectví o víře." (Apoštolská penitenciárie, Čtvrtá všeobecná forma udělení odpustku).

"Vše musí směřovat k prvopočátečnímu cíli jubilea, čímž jest oživení a svědectví křesťanů. Aby bylo svědectví opravdové, je nutné probudit v každém věřícím skutečnou touhu po svatosti, silnou touhu po obrácení a osobní obnovy v stále horlivější modlitbě a solidarity s bližními, zvláště s těmi, kteří toho nejvíce potřebují" (Tertio millenio adveniente, 42).

"Nemůžeme už oddalovat den, ve kterém také chudý Lazar zasedne k hostině po boku boháče a nebude muset být živ z toho, co spadne ze stolu (srov. Lk 16,19-31). Bída plodí násilí a vyvolává pohoršení. Její odstraňování je projev spravedlnosti, a samo o sobě slouží pokoji. Jubileum je naléhavou výzvou k obrácení srdce skrze změnu života. Připomíná všem, že není dovoleno připisovat absolutní hodnoty pozemským dobrům, protože ony nejsou Bohem, ani lidské vládě nebo touze vládnout, protože země náleží Bohu a jen Jemu: "... země je má. Vy jste u mne jen hosté a přistěhovalci." (Lv 25,23) (IM 12).

Exercicie na Velehradě v roce 2000

23.2. - 26. 2. Duchovní obnova pro snoubence - P. J. Berka O. Praem.

26.3. - 30.3. Postní duchovní obnova - P. J. Sýkora SJ

4.4. - 8.4. Postní duchovní obnova - P. J. Pavlík SJ

27.4 - 1.5. Pokračování exercicií podle sv. Ignáce, II. týden (pokr. z roku 1999), pro muže - P. J. Pavlík SJ

9.5. - 13.5. Exercicie pro mariánské ctitele - P. J. Hladiš SJ

21.5. - 25.5. Duchovní obnova pro důchodce, osamělé a nemocné - P. J. Pekárek SDB

18.6. - 22.6. Pokračování exercicií podle sv. Ignáce, II. týden (pokr. z roku 1999), pro mladé ženy - P. J. Pavlík SJ

6.7. - 9.7. Duchovní obnova pro mladší ženy a muže žijící v manželství - P. A. Mička OP

9.7. - 14.7. Exercicie pro trvalé jáhny a jejich manželky

11.7. - 15.7. Duchovní obnova pro pedagogy a vychovatelky - P. P. Šustáček

16.7. - 22.7. Kněžské exercicie - Mons. J. Hrdlička

25.7. - 29.7. Duchovní obnova katechetů - P. A. Opatrný

1.8. - 5.8. Duchovní obnova pro mládež od 14 let - P. A. Hráček

9.8. - 12.8. Duchovní obnova pro ženy a muže žijící v manželství - P. M. Kabrda SDB

20.8. - 24.8. Laičtí studenti teologických fakult - P. M. Altrichter SJ

20.8 - 24.8. Varhaníci a chrámoví zpěváci - P. A. Mička OP
1.9. - 3.9. Duchovní obnova podnikatelů, ekonomů a veřejně činných osob - P. M. Fiala O. Praem.
3.9. - 7.9. Duchovní obnova pro pracovníky České katolické charity - P. M. Fiala O. Praem.
3.9. - 7.9. Duchovní obnova vysokoškoláků - P. M. Altrichter SJ
7.9. - 11.9. Exerciční základ podle sv. Ignáce - P. J. Sýkora SJ
13.9 - 17.9. Duchovní obnova pro zdravotníky, lékaře a zdravotní sestry - MUDr. M. Kašparů
25.9. - 29.9. Duchovní obnova pro důchodce, osamělé a nemocné - P. J. Pekárek SDB
4.10. - 7.10. Duchovní obnova pro ženy a muže a muže žijící v manželství - P. M. Kabrda SDB
15.10 - 21.10. Kněžské exercicie - P. M. Fiala O. Praem.
23.10. - 27.10. Exercicie pro mariánské ctitele - P. J. Hladiš SJ
23.10. - 27.10. Duchovní obnova pro ženy a muže - P. R. Janča OFM
5.11. - 10.11. Kněžské exercicie - P. J. Augustyn SJ
15.11. - 18.11. Duchovní obnova pro snoubence - P. J. Berka O. Praem.
19.11. - 23.11. Pokračování exercicií podle sv. Ignáce, II. týden (pokr. z roku 1999), pro starší ženy - P. J. Pavlík SJ
29.11. - 2.12. Duchovní obnova - příprava na advent a nový liturgický rok - P. A. Mička OP
6.12. - 10.12. Duchovní obnova pro zdravotníky, lékaře a zdravotní sestry - MUDr. M. Kašparů
12.12. - 16.12. Adventní duchovní obnova - P. J. Pavlík SJ
28.12. - 1.1. 2001 Duchovní obnova pro mládež od 14 let - P. P. Vaculík SDB

Ceny za pobyt: dvoulůžkový pokoj 100,- Kč; jednolůžkový pokoj 150-200,- Kč; apartmá pro 2 osoby 200,- Kč; apartmá pro 1 osobu 250-300,- Kč; celodenní strava 150,- Kč.

Přihlášky posílejte na adresu:
Poutní a exerciční dům Stojanov
687 06 Velehrad 62
tel/fax: 0632/71420

Státem uznávané svátky v Česku opomíjejí tisícileté evropské tradice

Dne 6. ledna 2000 otiskl deník Moravskoslezský den názor Ludmily Klímové, který nás natolik zaujal, že si ho dovoluujeme přetisknout i v našem farním měsíčníku:

Po několikátýdenní nákupní horečce máme za sebou pro někoho nadšeně očekávané a pro někoho depresivní vánoční svátky. Rada spoluobčanů si prodloužila státem uznané tři dny volna, další dovolenou. Málokdo ovšem ví, že v souvislosti s Vánoce slaví kromě 25. a 26. prosince ještě i 24. prosinec pouze tři evropské země - Finsko, Slovensko a Česká republika. Tato výjimka je jen jedna z mnohdy nepochopitelných odlišností, kterými trpí český kalendář ve srovnání se zbytkem Evropy. Podíváme-li se na české státní svátky a dny pracovního klidu uznané státem, zjistíme opravdu zvláštní stav. Zcela vědomě totiž odmítáme téměř všechny církevní svátky.

Vyjma 1. ledna, který jako svátek uznává celá Evropa, (...) jsme zapomněli na 6. leden - svátek Zjevení Páně či Tří králů. Daleko trapnější je naše státem povolené slavení Velikonoc jako jednoho z nejdůležitějších křesťanských svátků. V této souvislosti slaví velká část evropských zemí nejen Velikonoční pondělí, ale rovněž Velký pátek. Tomu se ale náš světský kalendář dlouho zarputile a úspěšně vyhýbá. Takových opomíjených svátků je u nás ještě několik. Jedná se o svátky Nanebevstoupení Páně a Svatodušní pondělí, spojené obvykle s květnem, a červenové Boží Tělo a Nanebevzetí Panny Marie.

Vyjma 1. ledna a Velikonočního pondělí nám stát samozřejmě nějaké volné sváteční dny nadělil. Jejich oslavy jsou však z určitého pohledu pozoruhodné. Slavíme 8. květen jako výročí ukončení nejhoršího vraždění v dějinách lidstva. Ovšem kromě nás jej slaví už jen Dánové, Francouzi a Poláci. Zbytek Evropy zřejmě usoudil, že pro státní svátek se tento den jaksi nehodí. Koneckonců se jednalo o válku a těch bylo v evropských dějinách příliš mnoho. Něco jiného by bylo, kdybychom měli jistotu, že to byla válka opravdu poslední, pak by určitě bylo co slavit. Takovou jistotu ovšem ještě dlouho mít nebudeme.

Pátý červenec jako svátek Cyrila a Metoděje je jistě nezpochybnitelný, v českých myslích se ale nejedná o svátek šířitelů víry, ale svátek těch, kdo nás učili číst a psát tak, abychom tomu rozuměli. Výročí upálení Jana Husa je pro český kalendář stejně důležité datum jako 30. říjen - den reformace pro Německo. Otázka ale je, zdali jej neslavíme jenom proto, že si snahy Jana Husa pojíme s falešnou představou boje s církví a vírou vůbec.

Skutečně státní svátek máme 28. října. Slavíme tak zrození státu, který nepřežil 80 let. Fakt, že se česká státnost již po staletí pojí s osobou sv. Václava, stejně jako u Irů s osobou sv. Patrika, jsme jaksí opominuli. Jsme hrdí na existenci Svatováclavského chorálu, vzhlížíme ke svatováclavské koruně, a když nám teče do bot, utíkáme k soše sv. Václava, protože víme, že to je místo, kde se Češi schází v nouzi nejvyšší. Na rozdíl od Irů však svého posvěceného patrona neslavíme, nemáme jeho výročí zařazeno ani mezi významné dny a veškeré snahy o jeho uznání byly vždy smeteny ze stolu. Raději tedy dál budeme slavit výročí neexistujícího státu a zároveň jej zcela účelově spojíme s výletem na hřbitov. Unikátní je totiž české neslavení svátku Všech svatých spadající na 1. listopad. Kdy jindy si tedy může průměrný Čech připomenout své zemřelé než během volného 28. října? A tak místo připomínání naší suverenity, navštívujeme hřbitovy.

Češi tedy zřejmě žijí v úplně jiném světě než zbytek Evropy. Trpíme totiž fobií nejen z církevních svátků, ale z církve a víry vůbec. A ještě navíc se utvrzujeme v přesvědčení, že náš odpor vůči těmto duchovním záležitostem je něco, na co můžeme být hrdí. Zapomínáme, že celá moderní Evropa i naše státnost byla od počátku ustavována na křesťanských základech, že český národ se vykryštoval i díky víře a že naše kultura, na niž můžeme být právem hrdí, má křesťanské kořeny. Zároveň se však snažíme o návrat do evropských struktur. Měli bychom tedy vzít na vědomí, že křesťanství je jejich nedílná součást a začít se podle toho chovat. Reforma státních svátků by tak mohla být symbolem našeho přihlášení se k Evropě. Vládou schválený návrh zákona o státních svátcích, který hodlá pouze rozšířit naše volno o další evropský unikát - 17. listopad, však nic takového určitě nepřinese.

Ludmila Klímová, MSD 6.1.2000

Jaké svátky máme my a jaké naši sousedé

(svátky bez udaného data jsou pohyblivé)

Česká republika (celkem 10 svátků)

1.1. - Nový rok
Velikonoční pondělí
1.5. - Svátek práce
8.5. - Den osvobození od fašismu
5.7. - Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje
6.7. - Mistr Jan Hus
28.10. - Vznik samostatného čs. státu
24.12. - Štědrý den
25.12. - 1. svátek vánoční
26.12. - 2. svátek vánoční

Polsko (celkem 11 svátků)

1.1. - Nový rok
Velikonoční pondělí
1.5. - Svátek práce
3.5. - Výročí konstituce 1793
8.5. - Den vítězství
Boží Tělo
15.8. - Nanebevzetí Panny Marie
1.11. - Svátek všech svatých
11.11. - Svátek nezávislosti
25.12. - 1. svátek vánoční
26.12. - 2. svátek vánoční

Slovensko (celkem 13 svátků)

1.1. - Nový rok
6.3. - Zjevení Páně (Tři králové)
Velký pátek
Velikonoční pondělí
1.5. - Svátek práce
5.7. - Svátek sv. Cyrila a Metoděje
29.8. Výročí SNP
1.9. - Den Ústavy
15.9. - Sedmibolestná Panna Maria
1.11. - Svátek všech svatých
24.12. - Štědrý den
25.12. - 1. svátek vánoční
26.12. - 2. svátek vánoční

Německo (celkem 14 svátků)

1.1. - Nový rok
Velký pátek
Velikonoční pondělí
1.5. - Svátek práce
Nanebevstoupení Páně
Svatodušní pondělí
Boží Tělo
15.8. - Nanebevzetí Panny Marie

3.10. - Den sjednocení
30.10. - Den reformace
1.11. - Svátek všech svatých
19.11. - Den pokání a modlitby
25.12. - 1. svátek vánoční
26.12. - 2. svátek vánoční

Rakousko (celkem 13 svátků)

1.1. - Nový rok
6.1. - Zjevení Páně (Tři králové)
Velikonoční pondělí

1.5. - Svátek práce
Nanebevstoupení Páně
Svatodušní pondělí
Boží Tělo
15.8. - Nanebevzetí Panny Marie
26.10. - Přijetí zákona o neutralitě
1.11. - Svátek všech svatých
8.12. - Neposkvrněné početí Panny Marie
25.12. - 1. svátek vánoční
26.12. - 2. svátek vánoční

Všechno nejlepší, Otče Františku!

M. Kozok: Před několika dny jste oslavil své 45. narozeniny - dalo by se říci takové "malé kulatiny". V této souvislosti Vám položím zcela obyčejnou lidskou otázku: není Vám líto, že ten čas tak rychle utíká? A dodám ještě doplnění: když se ohlédnete zpátky, bylo by Vaše životní rozhodnutí stát se knězem stejné, kdyby jste tehdy věděli, to co víte o této nelehké cestě dnes?

O. František: Pocit utíkajícího času velmi dobře znám, i když je to jenom zdání. Stále totiž platí, že rok má dvanáct měsíců, týden sedm dní a den čtyřadvacet hodin. Pocit utíkání času je dán množstvím různé práce, která se musí v tom konkrétním čase zvládnout. Nebylo by možná marné učit se plánovat svou činnost tak, aby nás nezavalovala. To přece souvisí i s naším zdravím. Běh času mi nevádí a už vůbec necítím, že by mi to bylo líto. To nejkrásnější máme přece před sebou - Boží království a naše konečné setkání s naším nejlepším Nebeským Otcem. Zase jiná otázka je, zda tomu věříme. Bůh ale není závislý na naší víře či nevěře. Co se týče mého rozhodnutí pro kněžskou službu: bylo by naprosto stejné jako tehdy před jedenatřiceti léty. Jestli tehdy bylo doslova bleskové, dnes po téměř devatenáctiletých zkušenostech by bylo ještě bleskovější. Člověk neříká svoje "ano, přijímám" na základě svých úvah a propočtů, ale proto - a to velmi zdůrazňuji - výhradně proto, že ho volá Bůh a naším životním úkolem je naučit se nejen přijímat to, co chce Bůh, ale v první řadě naučit se milovat to, co chce Bůh. Jestli jsi touto částí otázky mířil k negativním zkušenostem, pak tolik jich zase nemám. Spíše bych to srovnal s rodiči, kteří se snaží co nejlépe vychovávat svoje děti. Ono se to určitou dobu daří, ale pak přijde puberta a děti mají najednou pocit, že vědí všechno lépe než rodiče, že rodiče jsou něco jako překážka k jejich životnímu rozletu, protože tam ten kamarád může to a to a tamto a naši mi to nedovolí, všichni jsou staromódní, jen já jsem ten, který právě objevil Ameriku... Ale to přece známe už z Evangelia: Když marnotratný syn držel v ruce podíl majetku, zdálo se mu, že mu celý svět leží u nohou a myslel si možná, že teprve teď ukáže otcí, co lze dokázat. Stoprocentně netušil, že do otcovského domu, ze kterého s takovým nadšením odchází, se bude jednou tak rád vracet... Svět jej jistě bral ne pro jeho mládí, elán a případně proto, jak se dokáže "rozšoupnout". Spíše byl brán jen pro svoje peníze a když je neměl, byl rád, že mohl pást vepře a často se dojídat stravou určenou právě pro ně. Takovému pubertákoví (to slůvko říkám s celou úctou k procesu dospívání, já jím byl též) je všechno k smíchu, jen to, co on vymyslel, je dokonalé. Řada mých vrstevníků při vyprávění svých životních prožitků končí trpkou otázkou: kde jsem měl tehdy rozum? Nebo: kdybych měl ten rozum, co mám dnes... Zdá se, že pubertou neprocházejí jen lidští jedinci, ale i společenství, národy, svět, ale i křesťané. Dávám za pravdu spisovateli (jméno mi uniklo) tuším ruskému, který kdysi napsal, že: "Bůh musí někdy člověka jaksepatří udeřit kladivem do hlavy, aby se ozval rozum". Proto mě ty, dejme tomu negativní zkušenosti nikdy nevyvedou z míry do takového stupně, že by moje rozhodování bylo dnes jiné než tehdy. Podívej, kdopak to má v životě lehké? Má to lehké otec a matka, kteří se snaží vychovat svoje děti a netuší, že se to třeba jednou obrátí proti nim? Má to lehké dělník, který musí těžce pracovat a dnes třeba neví, jestli už zítra nedostane výpověď, nebo na konci měsíce výplatu? Má to lehké učitel, který spravedlivým pokáráním žáka popudí proti sobě rodiče, místo aby mu byli vděční za jeho práci na vzdělání a výchovu jejich ratolestí? Takže si myslím, že vidět oběť jenom v kněžském stavu by nebylo úplné a asi ani spravedlivé.

M. Kozok: *Hodně se dnes hovoří o úpadku křesťanství v Evropě. V tomto roce si připomínáme vlastně 2000 let existence radostné zvěsti Evangelia. Co si Vy myslíte o křesťanské budoucnosti Evropy, našeho národa?*

O. František: Na tuhle otázku jsem v podstatě částečně odpověděl před chvílí. Tady bych už jenom krátce dodal: Rozlišujeme mezi radostnou zvěstí Evangelia a naším způsobem jeho přijímání a uskutečňování v životě, nejen v prostoru kostela. Svátý Jan začíná své evangelium nádherným úvodem: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh... A Slovo se stalo Tělem.... Tedy Evangelium je Boží slovo, proto při jeho předčítání při mši svaté z úcty stojíme a po přečtení Evangelia jáhen nebo kněz políbí knihu Evangelia. To, že Evangelium napsala na papír lidská ruka na této skutečnosti nic nemění jako v případě vtělení Ježíše Krista: stal se plnohodnotným člověkem, ale nepřestal být plnohodnotným Bohem. Ten "úpadek", jak říkáš, není úpadkem Evangelia, ale úpadkem našeho vztahu. Mám-li, dejme tomu, ve váze krásnou červenou růži, ale za chvíli se mi začne zdát, že ta růže není červená, ale nějaká modrá, nebo šedá, pak to není úpadek růže, ale vada mého oka. Zřejmě se hlásí porucha barvocitu. To je taky jeden z důvodů, proč jsou někdy křesťané neradi viděni, protože tvrdí, že "ta růže je pořád červená". Dokonce i na uschlé růži je poznat barva, kterou měla, když byla živá a svěží. A co myslím o křesťanské budoucnosti Evropy a národa? Nejsem prorok, abych mohl s jistotou říci, co nás čeká a nemine. Měl bych ale dva zdroje poučení: Na prvním místě slova Pána Ježíše: Beze mne nemůžete činit nic, - což je už mnohdy a mnohde patrné. A pak: lidová moudrost, kterou známe: jak si kdo ustele, tak si lehne. Jestliže jsem si lehl a leží se mi špatně, pak asi proto, že jsem si špatně ustlal. Nemohu čekat, že mi bude stlát Bůh. Je ještě jeden důvod špatného pocitu, když si lehnu: když se před ulehnutím jaksepatří nacpu. Je třeba rozlišovat, co je prvořadé a druhořadé, co potřebuji a co ne a ne bezohledně konzumovat všechno, abych ukázal, že si to mohu dovolit.

M. Kozok: *Jedna otázka zvědavého charakteru. Chystáte se v Jubilejním roce na nějakou pout' do míst, spojených s historií křesťanství?*

O. František: Zatím se nechystám. Jednak mě trochu odrazuje to, že tato místa jsou v tomto jubilejním roce mimořádně plná a člověk se tam asi nedokáže modlit jak by chtěl, či přemýšlet o tom, s čím jsou tato místa spojena. Svátý rok ale v podstatě teprve začal, takže do budoucna uvidíme.

MOST: *Na podzim roku 1999 dostala naše ostravsko-opavská diecéze dar v podobě povýšení frýdeckého poutního chrámu Panny Marie na baziliku. Prožil jste tuto událost nějak osobně? Jak probíhá takový proces v praxi, jak dlouho trvá, co vše je třeba připravit, předložit a komu?*

O. František: Tuto událost jsem prožil velmi osobně, protože Mariánský kostel dnes tedy oficiálně Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku je takovým kouskem mého srdce. Kousek od ní jsem se narodil (říkávám, že jsem se narodil "Panně Marii pod okny"), tam jsem od dětských let chodíval na poutě. Tam mne vždycky "Cosi" mimořádně táhlo. Tam jsem se učil vztahu a úctě k Požehnané mezi ženami a naší Matce. Tam jsem byl doslova zasažen povoláním ke kněžství, tam jsem byl biřmován právě v den její titulární slavnosti - Svátku Navštívení Panny Marie. Tam jsem chtěl taky původně slavit svoji primiční mši svatou. Pak jsem to ale změnil a primice byla v mém farním kostele, protože se mi zdálo, že by to nebylo tak úplně "fér" vůči mým farníkům, kteří mě celá léta doprovázeli svými modlitbami a jistě i obětmi. Zprávu o povýšení chrámu jsem se dozvěděl telefonicky a pocítil jsem takovou příjemnou radost a uspokojení. Velkou radostí byla taky koncelebrovaná mše svatá s Otcem biskupem Františkem, při které jako pastýř diecéze slavnostně vyhlásil papežský dekret. Na druhou půlku otázky by mohl profesionálně odpovědět Otec biskup. Já to řeknu jen "amatérsky", jak to znám. Především musí být podrobný "životopis" chrámu, čili jeho popis, zpráva o jeho historickém fungování, o jeho významu a zásluhách. Pak je třeba mít fotodokumentaci a s tím vším se obrací diecézní biskup do Říma k Apoštolskému stolci. Pochopitelně musí připojit i svou žádost a pravděpodobně i svoje doporučení. No a pak se čeká, co odpoví Svátý Otec prostřednictvím, tuším, Kongregace pro svátosti a bohoslužbu.

M. Kozok: *Nakonec jedna otázka materiálního charakteru - jaké práce plánujete na rok 2000 v naší farnosti?*

O. František: Těch potřebných věcí je spousta. Asi se neříká zbytečně "práce jako na kostele". V každém případě doslova křičí naše WC - s tím by se mělo něco udělat. Kdesi jsem slyšel, že "kultura národa se pozná podle záchoda". No a pak chci vejít v jednání s firmou Ekofas Ostrava, která nám před několika lety provedla generální opravu základů kostela, které tehdy byly v dost zuboženém stavu. Tehdy nám totiž její šéf nabídl možnost vyčištění fasády kostela, spárování a generální opravu kamenných prvků (římasy a jiné), které se pomalu, ale jistě sypou dolů. Čekat, že on to někdo někdy opraví není moc chytré. Tehdy nám bylo nabídnuto, že by firma práci provedla a splácelo by se postupně. Není to maličkost: podle tehdejšího odhadu to dělalo kolem 3-4 milionů korun. Byl by to pěkný dar ke Svatému roku 2000. Viděl jsem fotodokumentaci podobných staveb, které zmíněná firma dělala a vypadaly opravdu skvěle. Dobrou zkušenost mám s touto firmou z dob opravy základů. Když jsem byl v lednu v Krakově, prošel jsem pod Wawelem a viděl obnovenou wawelskou katedrálu a pak Mariánskou baziliku na krakovském starém městě (stavěné stejným způsobem - cihla), měl jsem chuť sednout do auta a doslova letět do Ostravy a celou akci zrovna objednat. Šťěstí, že to z Krakova k nám není zrovna blízko a tak jsem si musel uvědomit, že musíme taky počítat. Víím, že i toto dílo se setká s pochopením, ale i s nepochopením. Vždyť když se někdy jen šustne o nákladnějších opravách, máme to hned na talíři: jestlipak není třeba podpořit něco jiného. To už je i v evangeliu, kde bylo komusi líto oleje, kterým byl Kristus pomazán. Měl být prý prodán a peníze měly být dány chudým. Evangelista trefně dodal: vůbec mu nešlo o chudé. Vždyť každý chrám je taky součástí kulturního a historického pokladu našeho národa. A podívejme se po Třinci: máme tu mnoho historických budov kromě katolického a evangelického kostela?

M. Kozok: Děkujeme za rozhovor a přejeme u příležitosti 45. narozenin to podstatné: hodně Božho požehnání a ochranu Panny Marie. A rovněž pevné zdraví!

Malé zamyšlení

V kalendáři máme rok 2000, lidstvo překročilo "magickou hranici" a s nadějí vzhlíží do budoucna. Ze všech stran slyším otázky, jaké bude toto století, tisíciletí, tento rok? Někteří hlásají boje, nesváry, války, jiní přírodní katastrofy a další rozšíření nemocí, na které člověk marně hledá lék. Snad mají pravdu i tito pesimističtí "věštcí", ale jsou tu hlasy z druhé strany. Člověk se už musí poučit z prošliých desetiletí, z bídy, utrpení a bolesti, začne změna, jakási proměna lidských duší. Byla bych moc ráda, kdyby tomu tak opravdu bylo, ale...

Zdá se mi, že největším nepřítelem lidstva není ani příroda, ani nemoce, ale člověk sám. Jeho smýšlení, kamenná srdce, skutky bez ochoty, slova řečená bez pochopení lásky a naděje. Pýcha, namyšlenost i pohrdání ostatními, kteří jsou - JINÍ! Přestali jsme si uvědomovat, že mezi základní lidské hodnoty, které mohou změnit svět patří TOLERANCE! Vůči všem, kteří se ocitli ve složité životní situaci, na okraji společnosti! Dnešní doba opravdu není skoupá na lidská neštěstí, osobní tragédie i strmé pády - kolik je bezdomovců, alkoholiků, prostitutek, homosexuálů, narkomanů, gamblerů, workholiků, lidí s psychickými problémy, kteří hledají útočiště v psychiatrických léčebnách? První co nás napadne, je povýšenost: "Ještě že já mezi ně nepatřím!". Ano, máme to štěstí, že nás to nepotkalo, ale tím, že se odvrátíme a nebudeme s nimi chtít mít nic společného, nenaplňujeme to, co nám před 2000 lety přinesl Boží Syn. Ježíš Kristus přinesl spásu VŠEM, nikdy nedělal rozdíly mezi lidmi, vždy ho zajímalo SRDCE, vnitřní smýšlení, láska, opravdovost, touha i pokora. Byl to právě JEŽÍŠ, ten Ježíš, kterého přijímáme v proměněné eucharistii, jenž přinášel soucit a porozumění těm, kteří "vypadli ze hry". Bolest, strach, zármutek, učinily z těch "špatných", lidi plné naděje že ten MOCNÝ Kristus, ten "PROSTÝ" Nazaretský, k nim shlédne a smiluje se. Je pravda, že Ježíš řekl třeba jen jedno slovo a přišlo zdraví, duševní úleva, či odpuštění, ale i dnes jsou tisíce těch, kteří čekají na šanci a naději, kterou jim máme poskytnout právě MY-KŘESŤANÉ! Kdo jiný by měl chápat bolest duší než ten, který slyší z evangelia "co jste učinili těm nejmenším, mně jste učinili"? To jsou Ježíšova slova a my jsme jeho církve, jeho pokračovatelé v rozdávání radosti a naděje pro ty, kteří to budou potřebovat. Tolerance k jinakosti druhého je základní. Nemohu se vcítit do problému, když zkritizuju, pohrdnu či odsoudím. Mezi těmi všemi, kteří jsou teď "na dně" jsou jistě i ti, kteří jsou tam z vlastní viny, ale kolik se jich dostalo do této situace souhrou životních okamžiků? Kdo z nás může říct "tohle se mi nemůže stát!?" . Stačí mnohdy velmi málo a svět se nám zhroutí před očima. Pak budeme čekat od ostatních pochopení, třeba jen milá slova, pár slov co pohladí, povzbudí. Ti lidé ČEKAJÍ. Třeba právě oni jsou zkouškou naší opravdové víry. Modlitba, svátosti, víra, "jméno křesťan" - to vše nás obohacuje, vede jistým směrem a my nesmíme propadnout pokušení být "kýmsi vyšším". Nebe je pro všechny -

a pamatujme na slova - "nevěstky a celníci vás předejdou do Božího království". Slova jasná, stručná a varovná. Než odsoudíme, snažme se přistoupit k danému člověku s tolerancí a pochopením. Slovo dokáže zázraky - může pohladit, ale i navždy zranit a mnohdy i zabít. Pamatujme na Máří Magdalénu, poslední z posledních, ženu, která měla "stigma" hříšnosti jako málokdo. Přišla s nadějí ke Kristu, sebrala všechnu sílu. Kdyby ji tehdy odsoudil, ztratila by vše, ale ON viděl DO SRDCE a odpustil (k nelibosti přítomných). A jeho důvěra proměnila celou osobnost Magdalény a ona HO doprovázela až pod kříž. A také to byla ona, které se Ježíš zjevil po svém zmrtvýchvstání jako PRVNÍ!

Snažme se, abychom svoji pýchou nezabili volající duši, srdce, člověka.

Snažme se vidět jakékoliv utrpení (aspoň částečně) Ježíšovýmá očima.

Michel

Jen tak dál...

Náš nový chrámový sbor (stále ještě bez názvu) má za sebou první liturgické období - Vánoce. O jeho vystoupeních jste si mohli přečíst v minulém čísle. Já bych se chtěl zamyslet nad jinou věcí. V říjnu se nás sešlo poměrně dost. Některé tváře jsme viděli pouze jednou nebo dvakrát, prostě přišli, podívali se co a jak a zase odešli. Ostatně je to v pořádku a cením si toho, že to alespoň zkusili. To však neznamená, že skončil nábor nových zpěváků. Je nás stále málo - mužů (těch především), ale i žen. A pro zajímavost, když jsme sbor zakládali slyšeli jsme od mnohých častou výmluvu: "Já neumím zpívat, já nemám sluch, mám hudební hluch, mám hrozný hlas, neznám noty, ..." A nyní jakoby někteří změnili repertoár: "Vy už zpíváte dlouho, já bych to neuměl, nedohnal bych to, ..." K tomu bych chtěl podotknout pouze jedno - nyní začínáme zpívat nové písně (postní, velikonoční), takže není třeba něco dohánět a pokud se opakuje nějaká starší věc, tak umí-li to většina sboru, potom není problém se to doučit třeba z poslechu. Takže přijďte - čekáme právě na vás!

E. Worek

Humor

Mąż pani Agaty ciężko zachorował. Odwiedza go kapłan. Wychodząc od chorego mówi do żony z poważną miną:

- Pani mąż mi się zdecydowanie nie podoba.

- Mnie właściwie też nie, proszę księdza, ale jest taki dobry dla dzieci...

Pewien bardzo oszczędny w słowach arystokrata zatrudnił nowego lokaja. Obejmując obowiązki sługa otrzymał od pana szczegółowe instrukcje:

- Kiedy wołam "Kąpiel!", potrzebna mi woda, mydło, ręczniki, płaszcz kąpielowy, szlafrok, świeża bielizna, ubranie, herbata i gazeta. Kiedy wołam "śniadanie!", mam dostać kawę, mleko, cukier, jajka, szynkę, masło i gazetę, a krzesło trzeba przysunąć do kominka."

Lokaj skinął głową na znak, że zrozumiał. Jeszcze tego samego wieczoru arystokracie robi się niedobrze i woła:

- Lekarza!

W stosunkowo niedługim czasie zdyszany lokaj wraca do swego pana i z dumą w głosie oświadcza:

- Myślę, że będzie pan ze mnie zadowolony, milordzie. W przedsiönku czeka już wybitny internista, chirurg, dentysta, ksiądz, notariusz i adwokat z dwoma świadkami. Na podjeździe stoi karawan, a w grobowcu rodzinnym czterech robotników wybiera ziemię pod trumnę!

św. Wincenty Ferrer z Walencji był jednym z największych kaznodziei średniowiecza. Opowiedział się za papieżem rezydującym w Awinionie i od roku 1392 żył w południowej Francji. Tam też pewnego dnia przyszła do niego kobieta z prośbą o środek na przywrócenie pokoju w rodzinie.

- Idź do klasztoru - odpowiedział jej Wincenty - i poproś, aby ci napełnili butelkę wodą z tamtejszej studni. Kiedy twój mąż znowu zacznie się kłócić i wyzywać cię, szybko zabierz wody w usta i nie wypuszczaj, dopóki się nie uspokoi.

Juž nejbližší neděli žena přišla znovu do svatého i vylévne mu děkuje. Okazalo se, že po krátké chvíli muž zdumovaný uchl, začal přemawiac coraz přijažniej, a w koncu w ogóle zapomnal, o co šedl spór.

Kardynal Micara spóznivšy se kedyš na audienci u Jana XXIII tłumacžyl se tym, že z góř kwadrans musial szukać mijsca na zaparkowanie samochodu. Okazalo se, že papieř ma zrozumienie dla tego typu kłopotów, bo powiedzial dobrotliwie:

- To odwieczny problem. Noe musial szukać czterdzieci dni, zanim znalazl mijsce dla arki.

Młody žonkoš, který nie tylko wziął w posagu choleryczną tešciową, ale teř wkrótce przekonal se, že córka jej dorównuje, skarży se do księdza:

- To nie był sakrament małżeństwa, tylko pokuty...

Małżeństwu, które dłuřszy czas nie moglo mieć dzieci, pewien ksiądz poradil, aby poszlo z pielgrzymką do Częstochowy zapalić świecę przed cudownym obrazem. Minęlo z góř dziešić lat i ksiądz znovu zawital do ich domu - tym razem pełnego dzieci! Kiedy zapytal ich o rodziców, odpowiedzialy:

- Poszli zgasić świecę do Częstochowy.

Dwoch robotników naprawia coř w klasztorze. Z podziwem patřą na obrazy, a zakonnica wyjašnia im:

- To jest Dziewica na skale, to Dziewica z Dzieciątkiem, a to Dziewica ze swiętym Józefem.

- Wspaniale - mówi jeden z robotników. - A tamten obraz to takře dziewica?

- Nie - odpowiada siostra. To jest nasza matka przełożona.

Sedm pravidel pro četbu bible (3.)

Jakob Kremer

3. "Jak bych mohl (rozumět), když mi to nikdo nevyloží." (Sk 8, 31)

Jen málo čtenářů může číst bibli v původní řeči: hebrejsky, aramejsky, řecky. Většina je odkázána na překlady. Ale i v těchto nejlepších překladech zůstává bible zpočátku cizí knihou. Proto není radno otevřít bibli jednoduše na první stránce a číst kapitolu za kapitolou. Aby se mohl člověk ve světě bible lépe orientovat, je dobré nechat se alespoň na začátku do četby uvést. To je cesta, která je předznačena už v bibli a zvláště v židovských a křesťanských dějinách. Když znalec Písma Ezdráš předčítal lidu, "levitě vysvětlovali lidu Zákon, četli z knihy Božího zákona po oddílech a vykládali smysl, aby lid rozuměl tomu, co četli" (Neh 8,8). V židovské synagoze byla bible po přečtení v hebrejštině překládána parafrázovitě (opisným a objasňujícím způsobem) do aramejštiny. Evangelista Lukáš líčí dojemně a s ohledem na učitelskou činnost prvotní církve, jak zmrtvýchvstalý Pán vykládá Písmo učedníkům, jdoucím do Emauz (L 24,27; srv. 24,32). Na konci řeči, pronesených jako podobenství, píše Matouš o křesťanském zákoníku, který vynáší Boží slovo jako hospodář "věci nové i staré" ze své zásoby (Mt 13,52). Podle Jana 16,13 uvede Paraklét (Ježíšem slíbený Duch svatý) učedníky do celé pravdy, kterou by zatím ještě nemohli snést. Od začátku se církev považovala být pověřena k tomu, aby vykládala Písmo: podle příkladu Ježíše a s odvoláním na jeho Ducha vykládali apoštolové spisy Starého zákona ve svých kázáních při bohoslužbách a ve svých listech. Příkladem pro návod k porozumění Písmu je vysvětlení, jaké dal jáhen Filip etiopskému komoří, když ho o to požádal (Sk 8, 26-40).

Spisy, které se dochovaly z doby, která následuje po době apoštolské, nás poučují o tom, jak velice se snažili zástupci církve od počátku, aby vykládali Písmo a přispěli mnoha vysvětlivkami k jejímu porozumění. Je málo známo, že mnoho středověkých teologů považovalo svá díla za úvody do plodného čtení Písma. Exegeze, která se jako vědecká disciplína oddělila od ostatní teologie teprve v novověku, je - navzdory mnoha mylným cestám - velkou pomocí a dnes je nepostradatelným pokusem, jak udělat bibli srozumitelnou také ve změněném světě jako knihu knih.

První důležitý úvod do četby nabízí církev už tím, že v jediné knize shromažďuje všechny posvátné spisy. Tím nás poučuje, že je třeba číst jednotlivé spisy ve spojení s ostatními. Kromě toho se tím naznačuje, že jde o knihy církve. Vlastním místem pro četbu bible je shromážděná obec. Tam jsou biblické texty pronášeny poprvé: "Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodicejské církvi" (Ko 4,15). Proto zůstává církev pro toho, kdo v ní nevidí jen lidskou podobu místem, jemuž je svěřen výklad bible, nakořik se vidí sama

být podřízena Božímu slovu a vždy na to zaměřuje své hlásání. Církev nabízí dále mnohý návod k porozumění bible tím, že stanoví pořadí, jak a co číst a dále svým kázáním. Tato "služba slovu" (Sk 6,4) církve je prohlubována, podložena a pokračuje se v ní katechézí v biblických kroužcích a mnoha spisy, uveřejněnými z příkazu církve. Zápas o správný výklad bible a časté urputné spory s bludy jsou nakonec snahou uchránit bibli od falešné interpretace. Dějiny novodobé exegeze učí, že jednotlivé pokusy o výklad si nemohou nikdy dělat nárok na to, že by jednou provždy dostatečně pochopily pravdu bible. Spíše jsou myšleny jako příspěvky do diskuse a jako takové se prověřují. Často se může teprve během vědecké diskuse objasnit, do jaké míry jsou navržené interpretace nosné. Především je třeba poměřovat jednotlivé příspěvky exegetů - jak to vyžaduje nejstarší křesťanská tradice a také moderní hermeneutické úvahy - společnou vírou celé církve. Uprostřed množství protichůdných vysvětlení se tak prokazuje vazba na církev (tím se nemíní na žádný pád každíčkové dílčí zveřejnění církevních míst) jako cenná pomoc při orientaci. K mnoha dílčím problémům nedala církev žádnou závaznou odpověď. Ve vysvětlování centrálních textů jsou dnes všechny velké církve jednotné, jestliže a nakolik se drží apoštolského vyznání víry jakožto sjednocujícího klíče.

Dnes existují četné menší a větší pomůcky, které ulehčují soukromou četbu bible. Vydání textů a jejich překlady (často přeložené volně v úzké návaznosti na originální text) jsou cennými ukazateli cest. Krátké úvody k jednotlivým biblickým (textům) spisům, jak je nacházíme u většiny vydání bible, poskytují orientaci o autoru, době vzniku, okolním světě, podnětu k sepsání, o historii té které knihy a o jejích základních myšlenkách (srv. přehled str. 28-40). Krátké poznámky vysvětlují pojmy, představy a myšlenkové proudy, které jsou nám cizí, a budují spojení k jiným biblickým výpovědím. Podrobné komentáře, slovníky a jednotlivá pojednání, ryze vědecká a všeobecně srozumitelná, jdou na kloub problémům, které vyvstávají před dnešním čtenářem bible. Každý kněz, katecheta a také rozmanitá díla o bibli podají rádi informaci k těmto problémům. Vzhledem k četnosti vydání a informativních prostředků není ovšem pro čtenáře snadné zvolit si to pravé. Proto je většinou lepší použít jen jediný návod k četbě, než si ztížit cestu přehrší komentářů.

"Miluj Písmo svaté, a věčná pravda tě bude milovat. Miluj je a bude ti sloužit. Čti je a ona tě vezme do náručí." (Sv. Jeroným: List 130 (Demetriovi) 20)

(pokračování příště)

Zaduma serca

W grudniu otrzymaliśmy od pana Babiucha piękny wiersz, którego jednak z powodów technicznych nie udało nam się zamieścić w poprzednim numerze. Pomimo tego, że już mamy luty, a w wierszu są życzenia do "roku nowego", warto go przeczytać. W końcu my, chrześcijanie, powinniśmy się cieszyć nie tylko z nowego roku, ale każdy dzień, każdą godzinę mamy przyjmować jako nowy dar, w którym otrzymujemy od Pana łaskę nowego początku. A zima i śnieg nadal są wokół nas jak wyjęte z obrazków J. Lady.

Gdzie tylko spojrzysz całun śnieżny leży,
Strojny nowością, bielą nieskalaną,
Szatą zimową w łany śnieżne bieży
gdzieś bezpowrotnie, w dal szarą nieznaną!

Coraz to mocniej, śnieg się sypie świeży,
ze szumem wiatru, siłą rozefkany,
W tem dzwon wieczorny, wzywa do pacierzy
Jego melodie są mroźną bielą gnane!

Ze łkaniem dzwonu, świst wiatru się splata
I jęk uderza w struny swe płacziwe,
Jakby litości żebrał, dla ludzi dla świata
Wydaje melodie sercom pobłażliwe.

O Jezu z przeczystej panny narodzony,
Choć Cię jeszcze Mateńka piersią swą karmiła,

Choć na sianie w stajni byłeś położony
Już potęga o Tobie w świecie się szerzyła.

Daj nam wytrwania i pozostań z nami
Chylimy swe czoła, przed Twym majestatem,
Jezu Nazareński, litości błagamy,
Tyś dla nas jest dobrym serdecznym Ojcem i bratem!

Pragniemy, o Jezu, dać Tobie życiowy zadatek
Serca, które Cię kochają, mózgi, jak też tchu ostatek!
O Jezu dobry pasterzu - broń nas od złego,
Udziel nam błogosławieństwa do roku nowego!

Franciszek Babiuch

Życzenia

Dnia 13 lutego obchodzi swoje 84 urodziny Ks. Antoni Cienciála. Z tej okazji wszyscy trzynieccy parafianie wypraszają zacnemu Jubilatowi zdrowia, pogody ducha, a przede wszystkim opieki naszego Ojca Niebieskiego i wstawiennictwa Najświętszej Marii Panny.

Rekordní Charitní ples 2000

Poslední lednová sobota patřila (jako již tradičně) v naší farnosti mj. i zábavě, neboť v sobotu 29. ledna 2000 se v Dolní Lištné v tamějším Domu PZKO konal již 4. ročník Reprezentačního plesu Charity Třinec. Vše začalo krátce po 19-té hodině a poslední dvacítko hostů (z celkového rekordního počtu 150 plesových hostů) odjížděla snad po šesté ráno... Ples se opět vydařil a zábava byla perfektní. Velkou zásluhu na tom má pan Czesław Pomykacz (hrál nám již v roce 1999), který dovedl vylákal na parket snad každého, komu není tanec vzdálený. Hrál všechny možné melodie a při hadu jsme se všichni jaksepatří zapotili. Dole v přízemí zase hrálo disko, takže o zábavu bylo postaráno. Mezi další atrakce patřil srdíčkový valčík, losování bohaté tomboly, vystoupení tanečního souboru Oldřichovice a ostravského herce a mima Karla Preisse. Celou akci organizačně zajistila paní Jiřina Horniaková, ředitelka Charity Třinec, za což jí patří naše poděkování. Paní Jiřina Horniaková touto cestou srdečně děkuje všem sponzorům za finanční příspěvky a celému týmu spolupracovníků za pomoc při organizaci plesu, zejména těm, kteří připravili chutnou večeři a zákusky. Ale nejvíce děkuje Vám všem, kteří jste na ples v tak hojném počtu přišli a přispěli tak nejen k výborné atmosféře, ale rovněž formou výtěžku k financování budování Charitního domu Benjamínek ve Vendryni. Zároveň věří, že poslední lednovou sobotu roku 2001 přijdete do Dolní Lištné na jubilejní 5. ročník charitního plesu opět. Ti z Vás, kteří na plesu byli, byli snad spokojeni. Nebo lépe: byli určitě spokojeni a dobře se pobavili. Přínos akce pro naši farnost (drtivá většina účastníků plesu se schází každou neděli v kostele...) spatřuji v tom, že jsme se opět lépe poznali, třeba navázali nové přátelské kontakty a obecně tak více stmelili farnost jako celek. I společná zábava na plese přece patří k formám života naší farnosti a dovoluji si tvrdit, že to byla zábava kvalitní, na úrovni.

MK

Anonymy ne!

Člověk se může projevovat různými způsoby - jako inteligentní tvor, stejně jako i tvor neinteligentní. Jedním ze způsobů neinteligentního projevu je anonym. Většinou anonymy končí v koši a nikdo na ně nereaguje.

Už vícekrát se stalo, že kdosi adresoval redakci našeho MOSTu svůj dopis či příspěvek, ale z nepochopitelných důvodů se podepsal jako: "věřící", "farník", "čtenář", nebo třeba "XY". I toto je anonym. Už deset let nežijeme v totalitě, abychom se museli bát postihu za svůj třeba dobrý, nebo zajímavý postoj ke konkrétní věci.

Jsou věci, na které je třeba pisateli odpovědět třeba osobním dopisem nebo vysvětlením. Rozhodně a kategoricky odmítám přeměnit farní měsíčník na prostor pro nejrůznější polemiku či vzájemné dohadování. Mám-li angínu, nezveřejním to v MOSTě, ale půjdu s tím k lékaři, to je moje osobní záležitost. Je věcí redakce, zda to či ono zveřejní, nebo na to odpoví osobním dopisem. Jsem pro dialog, ale nejsem pro anonymy - ty vždy budou končit v koši. Má-li být na písemný projev reagováno, pak je třeba vždy jej řádně podepsat čitelným jménem a příjmením a úplnou adresou, případně uvést své telefonní číslo, abychom se mohli v případě potřeby rychleji spojit. Takové dopisy budou vždy vítány a s pozorností přijímány, v opačném případě budou končit v koši. Redakci jsem výslovně zakázal na anonymy jakkoliv reagovat. Křesťan by měl být přece vzorem kulturního a inteligentního projevu a ne ukrývání se pod nějaké zkratky.

V případě, že nechci být jmenován, lze požádat, aby bude-li příspěvek otištěn, nebylo zveřejněno moje jméno. Redakce jistě ráda vyhoví, ale i tak musí dopis tyto náležitosti obsahovat.

P. František

Pořad bohoslužeb v únoru

1. Neděle 6.2.2000 - 5. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
2. Neděle 13.2.2000 - 6. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
3. Neděle 20.2.2000 - 7. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
4. Úterý 22.2.2000 - svátek Stolce sv. Petra, apoštola.
5. Neděle 27.2.2000 - 8. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
6. Pátek 3.3.2000 - první pátek v měsíci březnu.
7. Neděle 5.3.2000 - 9. neděle v mezidobí, 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
8. Každou neděli půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a svátostné požehnání. Poslední neděle v měsíci - mariánské večeřadlo.
9. V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek - ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu - ranní polsky, večerní česky.
10. Každý čtvrtek po večerní mši svaté a první pátek po ranní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní.
11. Každý pátek po ranní i večerní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní s modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství.
12. Mše svatá v Domově důchodců na Sosně je každý pátek v 15.30. Mše svatá v Nemocnici Sosna je každou sobotu v 15.30 hodin. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření.

Redakce neručí za jazykový sled jednotlivých mší sv. Sledujte vývěsku v kostele!

Nedělní liturgie v únoru

5. neděle v mezidobí (6.2.)

1. čtení: Job 7,1-4.6-7; 2. čtení: 1 Kor 9,16-19.22-23; Evangelium: Mk 1,29-39

Žalm: odp. Chvalte Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce.

ref. Panie, Ty leczysz złamanych na duchu.

6. neděle v mezidobí (13.2.)

1. čtení: Lv 13,1-2.45-46; 2. čtení: 1 Kor 10,31-11.1; Evangelium: Mk 1,40-45

Žalm: odp. Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.

ref. Daruj mi, Panie, winę mego grzechu.

7. neděle v mezidobí (20.2.)

1. čtení: Iz 43,18-19.21-22.24b-25; 2. čtení: 2 Kor 1,18-22; Evangelium: Mk 2,1-12

Žalm: odp. Uzdrav mě, Pane, zhřešil jsem proti tobě.

ref. Uzdrów mnie, Panie, bo bardzo zgrzeszyłem.

8. neděle v mezidobí (27.2.)

1. čtení: Oz 2,16b.17b.21-22; 2. čtení: 2 Kor 3,1b-6; Evangelium: Mk 2,18-22

Žalm: odp. Hospodin je milosrdný a milostivý.

ref. Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

9. neděle v mezidobí (5.3.)

1. čtení: Dt 5,12-15; 2. čtení: 2 Kor 4,6-11; Evangelium: Mk 2,23-3,6

Žalm: odp. Plesejte Bohu, který nám pomáhá.

ref. Śpiewajcie Bogu, naszemu obrońcy.

Úmysly apoštolátu modlitby - únor 2000

1. úmysl všeobecný - Aby se křesťanská společnost stala příhodným prostředím zvláště pro povolání k zasvěcenému životu.
2. úmysl misijní - Aby se poutníci, kteří navštíví Řím, Jeruzalém a jiné křesťanské svatyně, stali hlasateli "Radostné zvěsti", naděje pro dnešního člověka.
3. úmysl národní - Aby řehole v naší zemi nacházely dost inspirace k životu, který bude nevěřícím znamením vybízejícím k zamyšlení.

Příští číslo MOSTu vyjde 5. března 2000. Příspěvky můžete zasílat do 22.2.2000.